

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate Libri Septem

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

In quosdam, qui prae nimia arrogantia dedignatur haberi, aut dici
presbyteri cap. ix

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

DE MALE PROFITEN. RELIGIO,

In quosdam qui præ nimia arrogantia dedignatur haberi, aut dici præbyteri. Cap. IX.

Sed heu quam infelici sæculo nati sumus, & in quam peruersis moribus uersamur. Est enim facile reperire multos hac nostra tempestate qui eo animo accedat ad religionem, ut post susceptos honores sub adumbrata religionis imagine non religiose, sed deliciose uiuere, & impune delinquere ualeant, atq; accipiant, immo rapiat sacerdotia, non ut sacerdotale munus exerceant, sed sacerdotiorum opibus repleantur. Et propterea isti ipsi homines sic affecti, præ nimia insolentia, ac factu diuitiarum ita mores clericales, ac nomina etiam stomachantur, ut si forte quempiam ex his præbyterum, aut sacerdotem nomines, & non potius ambitiosa quæpiam nomenclatura, quæ profanis magis conueniat principibus quam clericis, agat protinus contra te iniuriarum: & in maledicti loco habeat obiectam uulgarem appellationem: quasi his præbyteri nomen non officii, aut dignitatis: sed nescio quid præbeicæ sordis oleat. Heu quo nunc redacti sunt mores, & ad quid pietas christiana deuenit: & o quam male factum, ut præbyteri nomen alioqui uenerabile, & sanctum, ipsis etiam præbyteris probro sit, atq; etiã maledicto. Cathedras hi quidem, ac primos accubitus, fastusq; & opes, atq; prælationes, & similia ornamenta ambitiose sibi uendicant: quæ uero annexa his sunt pudicitiam, scientiam, pietatem, modestiam, liberalitatem, existimationem, speculationem, curam, custodiam, labores, & eiusmodi ita floccipendunt, ut ea iam non pluris uiciose (quod dicitur) nuce faciant. Heu quantum in eo miseri homines falluntur, et aberrant à semita ueritatis: quum nesciant, quæ se credunt ornari dignitate, non esse dignitatem, sed dedecus: quum proprium ueræ dignitatis sit, non honore digna obtinere, sed honore digna mereri: atq; non præesse populis sed prodesse. Non enim intel

ligunt hi non eos habendos esse magnos uiros, qui magna nomina sortiuntur, sed qui res magna quoque uirtute perficiunt: sicut neque qui longiorem dorso uestem induit, longior habendus est sed fuerit membris procerus: quoniam nec corporis habitum ueste, sed statura metimur nec hominis dignitas ex honore, sed ex meritis proficiens extollitur. Falso igitur gloriantes breui gaudebunt, sicut miles histrionibus, qui saepe quum sint inopes personam diuitis agunt, et quum fortasse serui sint personas referunt dominorum, uerum peracta fabula, nihil aliud sunt, quam quod prius fuerant, et inopes et serui. Sic sane sunt dignitates, et honores, quibus afficiuntur indigni: nam peracta uitae fabula, apparebunt falsa, ac ficta omnia: atque eiusmodi homines personas scaenicas induisse, non ueras.

Grauisime peccare qui praesunt, si committant ut alii suo exemplo peccent.

Cap. X.

ET enim cuiusque fasces honoris, et potestatis insignia tribuuntur: atque ex officio tutela, et salus animarum mandatur, is scire debet non propriae gloriae studendum esse, sed pro communi potius commodo, et praesertim subditorum sibi semper excubandum. Nam ut pupillaris tutela, sic et ecclesiastica procuratio ad eorum maxime utilitatem spectare debet, quorum est tutela commissa, non autem ad commodum illorum, quibus committitur. Hic autem si quid aduersi contigerit, primo induces ipsos, atque procuratores seuerissime animaduertenda iniuria est, deinde in ceteros. Neque id sanos ab re: tanto enim perniciosius peccatur, quanto rei malae auctor fuerit ipse praestantior. Homo namque quum facile suapte natura ad deteriora labatur, quid erit si ad perniciem dux accesserit, qui datus fuerat ad salutem? Quid enim uel fieri, uel dici turpius potest, quam illum ipsum qui personam doctoris, et consultoris acceperit, ea face-